

cm
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29

Det här verket har digitaliseringen vid Göteborgs universitetsbibliotek.

Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

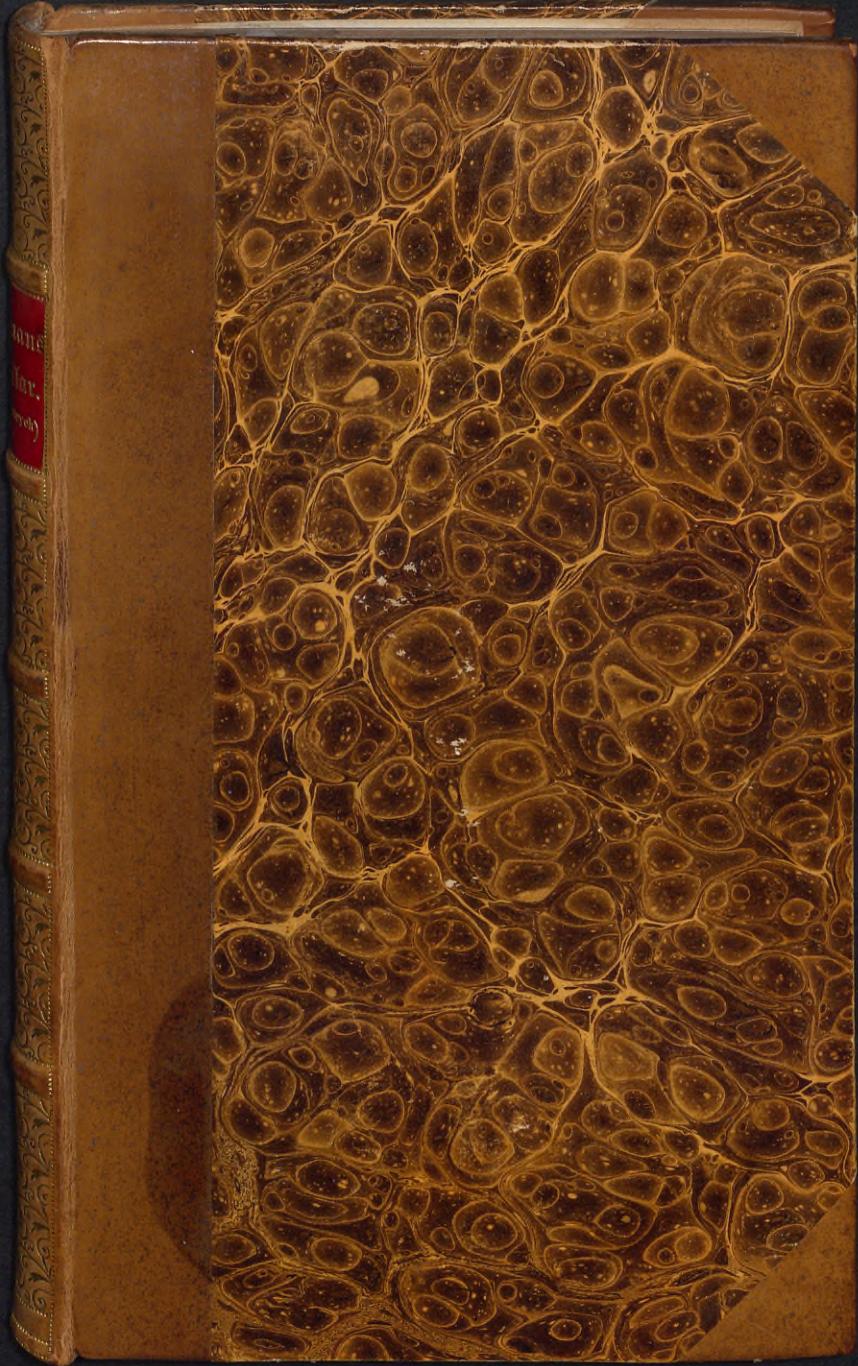
This work has been digitised at Gothenburg University Library.

All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.

This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

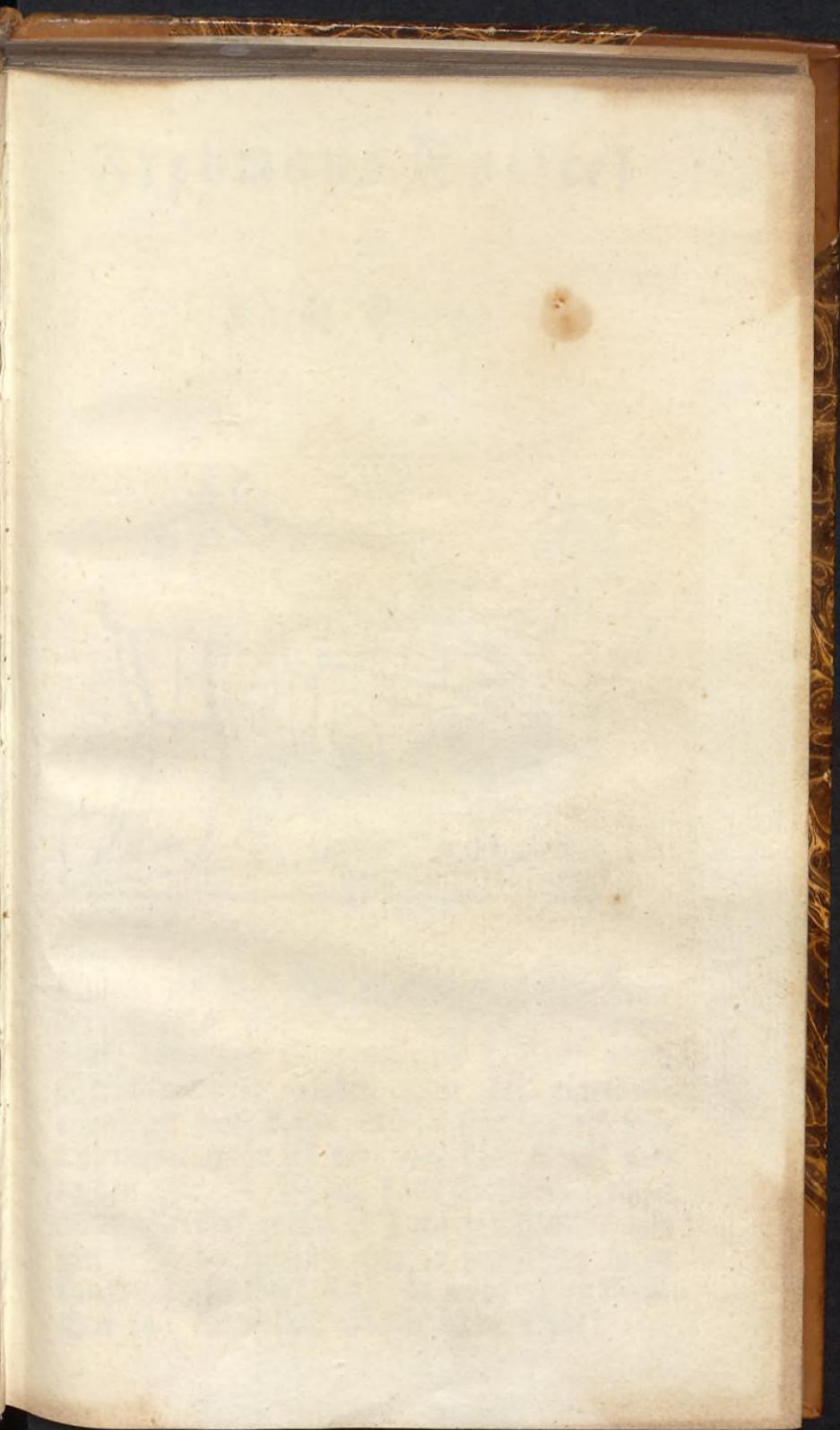
Litt.

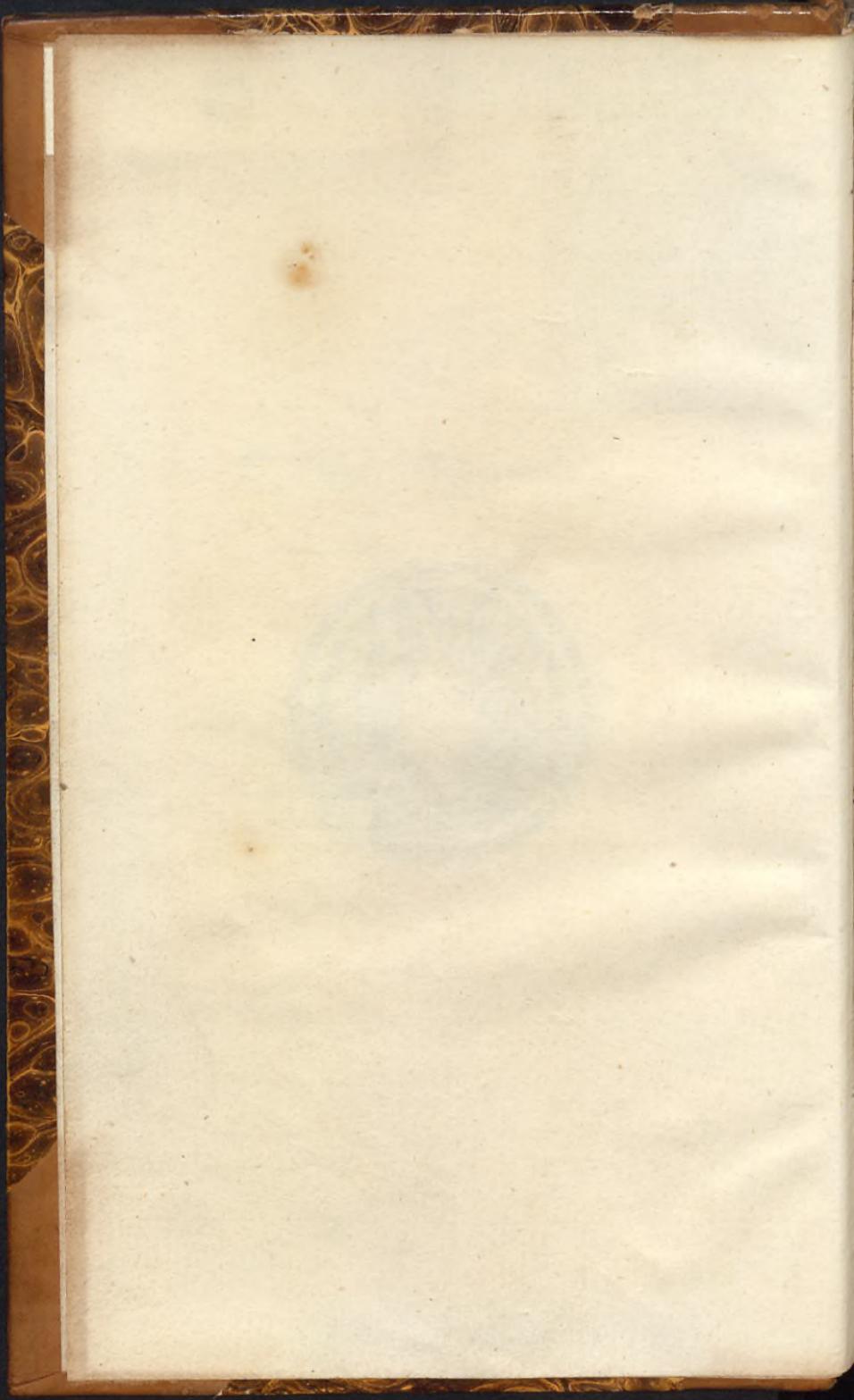
Sv.

C. M. Bernman

Fredmans Epistel

rörande Ulla Winblads flykt.

Wår Ulla låg i sängen och sof
Med handen under öra,
Och ingen mer än Krögarn fick lof,
På nyckelhålet röra.
Utan för krogen, Bror!
Var det så tyst som om nälten;
Intet ol fanns, om du tror,
Nei knapt en droppa watten.
Tyst på så näjd och qwick
Kring sängen gubben wandra,
Sog på täcket, log och gick,
Och hwiſka wid de andra.

Ulla snarka
Frös och sparka,
Läcket öfver hufvud drog;
Kröp inunder
Med ett dunder
Vände sig och log.

2.

Negnbågen wid en glimmande skur
På fönster-rutan glittra;
I taket på sin pinne i bur
Se'n Krögarns hämpling qwittra;
Wid Zephirens ljusiva fläkt
Fönsterna darra på haken;
Ulla bief ur sömnen våckt,
Men kunde knappt bli waken,
Af och an hon fasta sig,
Och swångde kring med armen;
Gret i sömnen bitterlig,
Och flöste sig i barmen.

Ån hon skratta,
Ån hon fatta
I Sångstolpen och i stoln;
Zog fram skona,
Och på rona
Kn ppte under-kjoln.

3.

För Spiegeln Ulla stänkte sin barm,
Med vin och rosen-watten;
Se'n knöts ett pårlband kring hennes arm,
Och flor kring schäfer-hatten.
Liksom när på Paphes ö

Kärleks-Gudinnan uppivaknar,
Allting tycks i vällust dö,
Och sorgen blott man saknar;
Likaså Krögarn mer och mer
Af ångst och vällust stamma,
Då var Ulla satt sig ner
Att sina lockar kamma.

Folk och näring
Och förtäring
Glömde gubben i sitt qwal,
Debitorer
Creditorer,
Mäss-hus och Fiskal.

4.

Kring Ullas hjeſa pudrad och grann
Nu flögo trenne Gracer;
Cytheren sjöng och kärleken brann
Bland lockar, flor och gazer;
En Zephir mot spegeln flög
Fram med en örslef och spada,
Och en ann' sin vällukt smög.
I lockar och pomada;
Med en fång en Cupidon
I spisen satt och flåsa,
Brydd' en ann' i wredgad ton,
Höll på ett eldkel blåsa.
Lekar, löjen,
Qwal och nöjen,
Skifta präktigt om hvarann;
Krögarn blunda
Mer han grunda
Mer hans hjerta brann.

En ångla-hy, en leende mund,
 Ett blottadt bröst af våda,
 Ack! himmel, ack! hvar tima och stund
 Nytt paradis bebåda;
 Men af all naturens präkt,
 Hjertat till vållust och plåga,
 Röjde måst sin ljufwa makt
 Två ögons wackra låga.
 Såg hon upp, förtjustes allt,
 Och blunda hon med öga,
 Rördes blodet varmt och kalle,
 Med suckar till det höga.

Maken tunga
 Till att sjunga
 Och en röst så klar och klar,
 Och så böjlig,
 Fins omöjlig;
 Det sad' Krögarfar.

Nej aldrig såg man Krögarn sägsall,
 Så klar, en peine och nyter;
 Kring Ullas ben på stolen der hon satt,
 Han strumpebandet knyter;
 Drog på skon, och af och an
 Smorde med borsten på lädret;
 När hon jáspta, jáspta han
 Med näsan högt i våddret;
 Hennes hals en rutig duk,
 Af brandgult silke hólide,
 Och des barm så hwit och mjuk
 De yra lustar döljde;

Håret hängde
Och sig slängde
Uti mörka bucklor fritt;
Tröjan spänder
I sinå ränder
Skista rödt och hvitt.

7.

Wår Ulla tog sin ljusbla salopp
Med Pentak öfverslagen,
Sprang in i krogen, fyllde en kopp
Med sin likör för magen;
Socker-skorpan till sin sup
Såg man den sköna nu bryta;
Astrild brann i glasets djup,
Och Bacchus på deß vta.
Nu fick allt en ny natur,
Ny frihet, lust och lycka,
Från en rik med silfver-ur
Till Diggarn vid sin krycta.

Ullas ininer,
Ol och winer
Ge en Guda-frögd. Gutår!
Elikt herberge
Ej i Sverige
Fås på många år.

8.

Men himmel act! hur bytes allt om!
Bäst Ulla ömsa stubbar,
I dörren på tröskeln, gisja hvem kom,
Jo fyra halta gubbar:

En med vårsa sned och wind,
Och med en tägstump den andra,
Och den tredje som var blind
Tog Nymfen bort och wandra.
Himmel ack! hvad larm och skrif!
Vår Ullas rop mig sårar;
Hvarje gåst satt blek som lit,
Och Krögarn fälde tårar.

Qvar på bänken
Fram om stånen
Der står Ullas Bränwins-glas,
Tomt och spruckit
Och utdruckit
Så slöts vårt kafas.

9.

Fareväl min Nymf! Apollo mig stänkt!
Din sköna bild att måla;
Nu går du bort, se'n länge du blänkt,
Och satt min duk bestråla;
Men kring Fröjas fria fält
Sjunges ditt lof vid Cymbaler,
Liksom Vestas lof så gällt
Sjungs af de sina Vestaler.
Höls dig med ditt hwita dok,
Spinn Kamm-ull på din slända
Spinn och sjung och läs din bok;
Din Sol kan återvända.

Tiden lider
Dagen frider
Tro att lätt från skrubb och ris
Astrilds wingar
Snart dig swingar
I sitt paradis.

Flicka! tag din ståfwa snart
Du ju mjölkat? Flicka,
Se hur sjernan lyser klart,
Och hur månan i sin fart
Glad syns mot os blicka!

2.

Skållan kring om våra fält
Dåft och långsamt pinglar,
Och hur hunden skäller gällt,
Och hur skåran knarrar snällt,
Der bland gråsets ringlar.

3.

Flicka! sjung vid muntert skall
Dina aftonsånger!
Hör hwad sköna återskall,
Repa opp från wall till wall,
Orden tio gånger?

4.

Dotter! tag dig väl i akt
Följ till hyddan, Mamma!
Sade Modren; ty på wakt,
Står nu hela satans makt,
Att dig duktigt framma;

5.

Dy en svart, behornad man
Plågar flickor stånga,
Bistra ögon åger han,
Och på fingrarna, min sann
Klor, så långa, långa.

6.

Warning ingenting förmår
Snart till kullen hastar,
Jag med fria, lätta spår,
Den i skyg af oskuld går,
Fruktar inga gastar.

7.

Snart en skalk mig famnade,
Famnade mig kårligt,
Skönhet kindren målade,
Inga klor jag funde se,
Ingen ting förfärligt.

8.

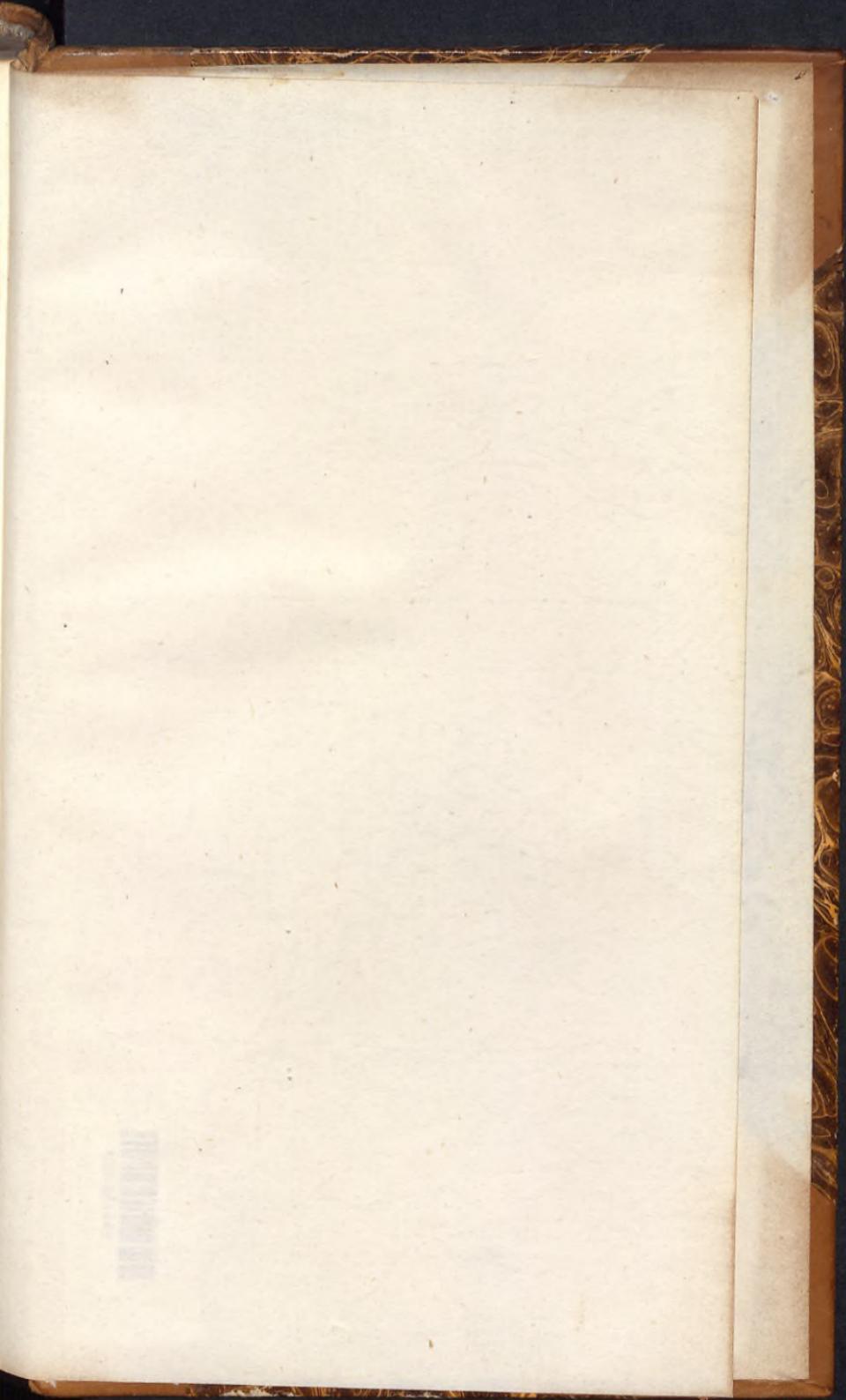
Och den skålmen, hvem han var,
Giha? Grannas Ficke
Kärlek han i ögat bar,
Och wet, Mamma, han ej har,
Horn, aldeles icke.

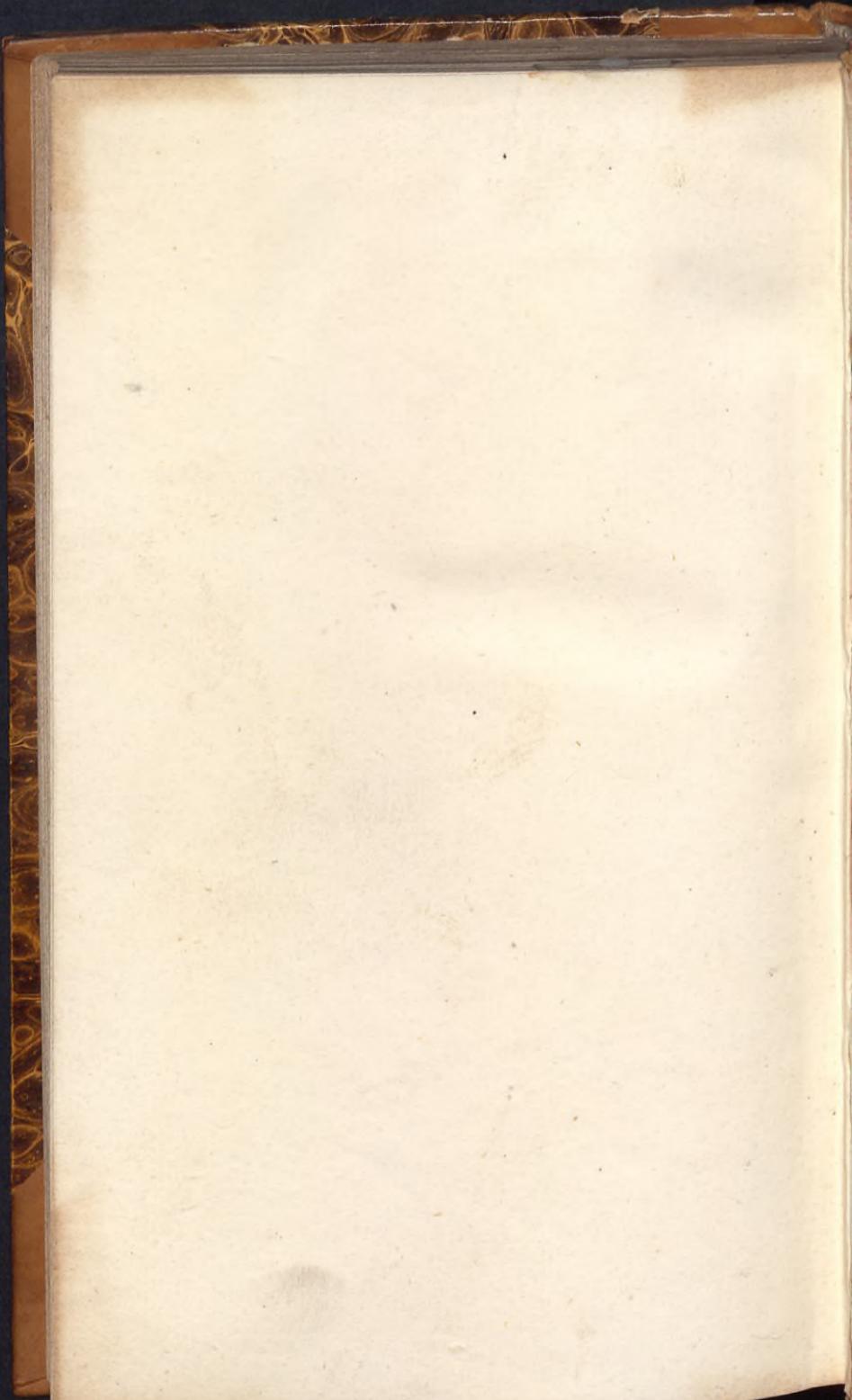

Säljas i Stockholm i Björnstahls Bokhandel.

Stockholm, tryckte hos J. Hörberg, 1825.

1001851448

